

Татко, кажи ми!

Митко четеше една книга. Той срещна въ нея непознатата дума — култура.

— Що е това култура? — запита момчето баща си.

— Иди първо ми купи елна мухоловка, па тогава ще ти кажа, — рече баща му, като му подаваше пари за мухоловката.

Митко се затече към дюкяна и донесе мухоловката.

Баща му я разтвори и я окачи на единъ пиронъ. Мухоловката е дълго парче книга, намазана съ лепкава течностъ, на която мухата се залепва, и колкото се мъчи да се откачи, толкова по здраво се залепва и тамъ си остава и умира.

А мухитѣ се бѣха тъй намножили въ къщи, че не можеше да се види нищо чисто.

Не се измина ни половинъ часъ и толкова се наловиха на мухоловката, че тя почернѣ. Още малко и празно мѣсто вече нѣмаше да има по нея.

Ведната се почувствува лекота въ стаята и помалка досада отъ мухитѣ. Митко се загледа въ това лепкаво парче книга и очудено гледаше какъ мухитѣ една по една кацаха и тамъ оставаха. Цѣлъ рой вече се беше наловилъ. Човѣкъ не би могълъ да извърши тая работа за цѣлъ день.

— Искашъ ли сега да ти отговоря на това за което ме питаше преди малко? — попита бащата момчето, което още не свалѣше очи отъ мухоловката.

— Ето това е *култура*, което виждашъ сега тукъ! *Победата на човѣка надъ пръродата е кул-*